

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Persvasio Nona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Hieronymus, quatuor epistolas, quæ & Hieronymus in cōmentarijs Epistolæ ad Philemonē, exactissimis docet rationib⁹, hoc est, ad Philippenses, Colossenses, Ephesios, & ad philemonem. In quæ tribus adiungit sibi Timotheū, hoc est ad Philippenses, Colossenses, & philemonem, verū in Epistola ad Ephesios, nec semel Timothei meminit. Ad philippenses em̄ sic exorditur, Paulus, ac Timotheus serui Iesu Christi, omnib⁹ sanctis in Christo Iesu, qui sunt philippis. Ad Colossenses ita, Paulus ap̄tus Iesu Christi, per voluntatē dei, & Timotheus frater, ijs qui sunt Colossis. Ad Philemonē at̄ ad hunc modū, Paulus vinctus Christi Iesu, & Timothe⁹ frater, philemoni dilecto & collegæ nostro, Caterū in ea quā dederat ad Ephesios, ita p̄fatur, Paulus ap̄tus Iesu Christi, per voluntatē dei sanctis oibus qui sunt Ephesi. Ecce subticet̄ Timothei nomen. Sed nec in calce, salutē vllā illis ex Timotheo, Paulū dixisse legimus. Quum igit̄ petrus nec ipsi paulo familiarior fuerat, neq; Ephesijs cōiunctior q̄ erat Timotheus, quippe quē episcopū eis ipse reliquerat, quid mirum esse debet, si petri nomen subticuerit, sicut & de Timotheo fecisse iam abunde perspicuū est. Erat em̄ Romæ Timothe⁹, quum ad Ephesios paulus scripserit, simul & dictandis ipsis literis p̄sens, eratq; paulo charissimus, nec non & Episcopus illis fuit, ad quos paulus scripserat, & tñ eius nullam omnino paulus facit mentionē. Frustra igit̄ ex eo cōtenditur, petrū non fuisse Romæ, q̄ paulus inde scribens, nullā in suis literis mentionem de illo faciat, qñ videmus eundem paulum, Timothei iam p̄sentis, ne verbulo quidem ad Ephesios scribentem, meminisse.

PERSVASIO NONA,

Inditio sunt, Petrū tpe Pauli Romæ nō fuisse, & literarū quas p̄ Epaphroditū ad Philip. dederat Apostol⁹, in quibus multoz̄ eos adinonet, & q̄ erga illū tunc t̄pis gerebatur, manifestat, maxime at̄ quantū illic in euāgelio p̄fecerit dicens, sua occasione passim Romæ euāgelium p̄dicari ab oibus, eodē quidē impetu, quāuis diuerso studio. Qui dā em̄ vinculis & cōstātia ipsius animati, sincero affectu,

Episc
st, ad
m. In
ppen
phe
m sic
nib
entes
imo
hunc
phi
derat
volu
imo
neo,
lo fa
othe
esse
o fe
the?
ipis
isco
om
itur,
n su
pau
p phe

lite
in q
ebā
fecer
icari
Qui
ectu,

6 & vere Christiana intentione, fide Christi Romae omni timo
6 re exuto, inuulgabant, quidam vero sola cupiditate nocendi
6 Paulo, ad euangelizandum Christum trahebant, putabant enim
6 fore, quod Neronis tyranni, cui nomen Christi fuerat possum,
6 puocata iracundia, Paulina gloria in euangelio facesseret,
6 ac tyrannus in eum, uti eius professionis auctorem, grauius animadu
6 uerteret. Fit enim, quod maxime nobis nocitura sciuerint, haec
6 ad nostram perniciem inici palam euulgat. Tum ait paulus sibi
6 non esse curam, dum quouis modo euangelium annuncietur, &
6 Christus orbi innotescat, suum hoc ad vitam, siue ad mortem il
6 li sit cessurum. Maluit enim cum euangelij lucro mori, quam absque
6 profectu viuere. Res profecto miraculo digna, si Petrus tunc
6 Romae fuerat, quemadmodum multis iam annis inibi agere de
6 buerat, quomodo Christi nomen tam moleste a Paulo Roma au
6 dierit, ut subornati in hoc etiam plerique homines dolosi sub Chri
6 sti predicationis obrentu, Pauli exitum quererent. Num vero
6 otiosus tot annis illic delituerat, & Christi occultauerat
6 fide Petrus, timens ne in eum sauisset tyrannus, utque facilius
6 eorum insidias, qui aduersabatur Christo, subterfugerit?
6 Nam si annuatim euangelium Romae predicauerat, ea res non
6 debuit esse Paulo timori, siquidem Roma tot iam annis an
6 tea Christum patientissime a petro audierit, Imo quantun
6 cunque tumultuante Roma, tyrannus ad vindictam irritaretur,
6 in Petrum primitus resultasset haec iniuria, utpote qui caput
6 eius negocij fuerit. Ecquid igitur formidarat Paulus, ne faba
6 haec in suo, quod dicitur, cuderetur capite non uideo. Ad haec,
6 in sine eiusdem epistolae subdit. Salutant uos omnes sancti, maxime
6 vero qui de Caesaris aula sunt, maxime profus dicere debuit pe
6 trus, oim nostrum ueluti quidam antesignanus. En quam inse
6 curum est dicere, etiam tunc tempore Petrum Romae fuisse, dum pau
6 lus captiuus illic teneretur, hac persuasione clarissimum est.

CALVMNIAE NONAE SVMMMA.

Similiter ad Philippenses scribens, sua dicit occasione, pas Philip, i.
Sicut ab omnibus euangelium Romae praedicari, eodem quod
impetu, quous diuerso studio. Quidam enim uincul & constan
tia pauli, magis animati sincere & absque metu Christum predicabant

Quidā ꝑ sola cupiditate nocēdi Paulo, rem aggressi sūt,
sperantes ita Nerone acerbius in Paulū sēuiturum, velut in
eius ꝑfessionis autorē. Qz si Petrus Romæ tum fuisset, qui
fieri potuit, vt a Paulo Roma tam moleste Christi nomē au
diisset: Nū ꝑ tot ānis ociosus illic delituerat Petr⁹, & Chri
sti fidē occultauerat, timens ne in eū sēuisset tyrānus: Nam
si Petrus Euangeliū annuatim prædicasset, in eius magis q̄
in Pauli caput hæc faba cuderetur, nimis q̄ ipse quasi prin
ceps totius negocij fuisset. Ad hæc, in fine eiusdē epistolæ,
subdit Paulus, Salutant vos oēs sancti, maxime ꝑo qui sunt
ex Cæsaris domo. Qz si Petrus illic tum fuisset, dixisse ꝑor
sus debuit. Maxime vero Petrus, omnium nostrū veluti qui
dam antesignanus.

RESPONSIO.

Quam fallax fuerit hæc argutia, quæ petitur ex eo lo
co, nēpe q̄ non Petri noie paulus eos, ad quos scripse
rat, salutarit, opinor satis dilucidum esse factū, ex
responsione quā proxime superiori Calumniæ subdidimus.
Quāobrem nec operæ ꝑciū erit ꝑ posteriori huius argutia
parte quicq̄ amplius in mediū adducere. Sed ad priorē tū
respondebim⁹. Quæ ꝑfecto nihil habet roboris, quo quæ
at euincere Petrū non fuisset Romæ. Neq̄ enim repugnat
quicq̄ vt ātea q̄ aduenisset paulus Romā, Petrus vna cū alijs
illic Euangeliū diu docuisset, & ijdem tū presentia pauli ma
gis cōcitati, vehementius ac ardentius id ipsum facerēt, q̄
ante cœperūt. Annon experimur cotidie ligna, quæ paulo
ante in fornace lentius arserunt, ꝑ appositionē aridioris cui
iusdā surculi, magis ac validius accendi, neq̄ iā excitatum a
dorem prioribus lignis imputari, sed huic potius q̄ ꝑstere
mo fuit adiectū. Ita quid ꝑhibet, quo minus Christi prædi
cati iam recens exorta flamma, Paulo magis ascriberetur, q̄
Petro cæterisq̄, qui Paulū in hoc negocio præcesserunt, vt
interim sileam quantus ignis, præ cæteris oibus concionato
ribus, in ipsius Pauli pectore flagrabat, vt nemini mirū esse
debeat, si per accessum Pauli, Euangelij prædicatio magis

Compartio ele
gans,

ac magis exardesceret. Satis igitur ista Calumniam nonam
labefactant.

PERSVASIO DECIMA:

Colossensibus per Tychiū ac Onesimū scribēs Paulus in recessu epistolæ addit, Salutatur vos Aristarchus captiuus meus, & Marcus cōsobrinus Barnabæ, & Iesus qui dicitur iustus, qui sunt ex circumcisione. Hi soli sunt adiutores mei in regno dei, qui mihi fuerunt solatio. Salutatur vos Epaphras qui vestras est, seruus Iesu Christi. Salutatur vos Lucas medicus charissimus, & Demas. Vide quā oēs nominatim enumerat, qui tūc ei aderant, & cooperatores eius erant in regno dei, hæc est ecclesia Christi. Gregorius enim inquit, Sape in sacro eloquio regnū cœlorū præsentis tēpōris ecclesia dicitur. Et Christus apud Lucā, regnū dei, inquit, intra nos est. Quas ob res Paulus dicit, Hi soli sunt adiutores mei in regno dei. Quid ergo Petrus, nunquid tanquā veteranus quidā, ac emeritus miles in ociū tunc se receperat, ut non pro sua virili euāgelicas adiuuaret partes, cooperatores in regno Christi non fieret? quod de Petro sentire horret animus, pōtēte non te habuit tūc Roma Petre. Nam si fuisses Romæ & Paulū eundē Christū prædicantē non iueris, eius iā factionis fuisses Apostolus, quæ non Christū ædificaret, sed destrueret, ac demoliretur. Omne enim regnū, Christo dicente, in se diuisum desolabitur, ac domus supra domum corruet.

CALVMNIAE DECIMAE SVMMMA,

Colossensibus identidem Paulus scribens, in Epistole recessu sic dicit, Salutatur vos Aristarchus cōcaptiuus meus, & Marcus consobrinus Barnabæ, & Iesus, qui dicitur iustus, qui sunt ex circumcisione. Hi soli sunt adiutores mei in regno dei, qui mihi fuerunt solatio. Salutatur vos Epaphras, qui vestras est, seruus Iesu Christi. Salutatur vos Lucas medicus charissimus, & demas. Vides quā oēs nominatim enumerat.

E i